

ningsregler paa Tider, hvor der stilles store Krav til Pengemarkedet, som f. Eks. i Terminsmaanederne. At Banken faar en saadan Begunstigelse, er sikkert meget heldigt. Det vil have sin Betydning for Pengeinstitutter og andre, som stille store Krav til Banken i Terminsmaanederne. Det kan imidlertid ogsaa have megen Betydning for Banken og giver uden Tvivl Banken et rigeligt Vederlag for Udgifterne ved Filialernes Oprettelse. At Banken skulde have en saadan Lettelse i den Retning, var en Tanke, jeg fremsatte ved 1ste Behandling, og det har vundet Tilslutning fra hele Udvalget.

Endelig skal jeg anføre en Grund endnu for Oprettelsen af Filialerne. Jeg har den Opfattelse, at det er en for Banken særdeles fordelagtig Overenskomst, der slttes her mellem Staten og Nationalbanken. Jeg har nok set og hørt den Anskuelse fremsat, at det ikke var nogen saa fordelagtig Forretning for Nationalbanken, at Betingelserne vare noget haarde, og at Fordringerne med Hensyn til den Afgift, Nationalbanken skal svare, ere noget store, men jeg har ikke set nogen virkelig Begrundelse heraf, og jeg tror heller ikke, man kan opstille en saadan. Naar man ser, at Banken efter den Seddelmængde, der nu er i Omløb, efter de ny Dækningsregler vil kunne udstede ca. 60 Mill. Kr., som ikke ere metaldækkede, synes jeg dog, der er stærke Grunde, der tale for, at det er en god Forretning, Nationalbanken gør. Tænker man sig blot, at den kan indvinde en Nettoindtægt af 2 pCt. af disse 60 Mill. Kr. aarlig, giver det dog en Avance paa 1,200,000 Kr., og det er jo meget mere end Afgiften til Statskassen. Men man kan sikkert gaa ud fra, at Nationalbanken kan indvinde ikke saa ubetydeligt mere end 2 pCt. af de 60 Mill. Kr. Man kan dog nok gaa ud fra, at Banken gennemsnitlig mindst kan indvinde 3 pCt. aarlig af de 60 Mill. Kr., og det giver jo 1,800,000 Kr. aarlig i Avance, og det er under den nuværende Seddelmængde. Men, som jeg gjorde opmærksom paa ved 1ste Behandling, vokser Seddelmængden meget stærkt. Der er en rivende Fart i den Udvikling, og den er endogsaa stærkere, end jeg gik ud fra ved 1ste Behandling. Jeg opgjorde den Gang, hvor stor Forøgelsen af Seddelmassen var i de 9 Aar fra 1897 til 1906, og opgjorde det til 31 Mill. Kr. Den Dag, vi havde 1ste Behandling af Forslaget her i Landstinget, var det mig imidlertid ikke muligt at faa fat paa Statistisk Aarbog for 1906, og jeg gik da ud fra de Oplys-

ninger med Hensyn til Seddelmængden i 1906, som Ordføreren for Folketingets Udvalg var fremkommen med i det andet Ting. Men jeg har siden set, at det er forskellige Størrelser, vi have opereret med. Ordføreren i det andet Ting har talt om den i Fjor i Omløb værende Seddelmasse, som var 116 Mill. Kr., men jeg havde tænkt paa den *udstedte* Seddelmængde, og den var ikke, som jeg da nævned, 116 Mill. Kr., men 124 Mill. Derfor er Stigningen i Seddelmængden fra 1897—1906 ikke 31 men 39 Mill., altsaa $4\frac{1}{3}$ Mill. aarlig i Gennemsnit. Og ser man blot paa de sidste 4 Aar, har Stigningen endda været stærkere, idet Seddelmængden i disse Aar er stegen med 21 Mill. Kr., hvad enten man ser paa den samlede udstedte Seddelmasse eller paa den i Omløb værende, og det er altsaa gennemsnitlig over 5 Mill. Kr. aarlig. Der er jo ingen Grund til at tro, at denne stærke Stigning af Seddelmassen vil aftage. Tværtimod synes det mig, at meget taler for, at naar Banken nu faar lempeligere Dækningsregler, vil Seddelmassen snarere stige efter en endnu større Maalestok. Men blot den stiger med saadan noget som 5 Mill. Kr. aarlig i den nærmeste Aarrække, som den har gjort det i de sidste 4 Aar, vil det jo sige, naar man gaar ud fra, at Nationalbanken kan have 3 pCt. Nettoindtægt af den ikke metaldækkede Seddelmængde, at Bankens Indtægt af Seddelprivilegiet aarlig vil stige med ca. 75,000 Kr. Der er sikkert derfor ingen Grund til at tro, at Banken ikke gør en særdeles favorabel Forretning med Staten, naar det Forslag, der nu foreligger, bliver vedtaget, og det synes mig at indeholde en yderligere Grund til at tage Bestemmelse om, at naar de Eventualiteter, der ere nævnte i Ændringsforslaget, foreligge, skal Banken oprette mindst de 2 omtalte ny Filialer i Jylland.

Den ærede Ordfører talte om, at efter hans Skøn kunde meget tale for at faa en Filial i Randers, lige saa meget som for at faa det i Ringkøbing eller Viborg eller andre vestjydske Amter. Den ærede Ordfører huskede vist ikke i det Øjeblik paa, at der jo ikke i Ændringsforslaget staar andet om, hvor Filialerne skulle ligge, end at de skulle ligge i Jylland, og at den kgl. Bankkommissær skal gøre Indstilling om, hvor i Jylland de skulle ligge. Den ærede Ordfører tænkte vist, da han talte om Randers, paa et Forslag, der tidligere var fremme i Udvalget, om, at de to ny Filialer absolut skulde ligge i Vest- og